

Tunisija

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Tunisiju

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par cilvēktiesību stāvokli Tunisijā un īpaši 2005. gada 29. septembrī¹ un 2005. gada 15. decembrī² pieņemtās rezolūcijas;
- ņemot vērā Eiropas Savienības un Vidusjūras reģiona valstu asociācijas nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Kopienu un Tunisiju, kas stāties spēkā 1998. gada 1. martā³;
- ņemot vērā Komisijas 2003. gada 21. maija paziņojumu “Piešķirt jaunu impulsu ES veiktajām darbībām cilvēktiesību un demokratizācijas jomā sadarbībā ar Vidusjūras partnervalstīm” (KOM(2003)0294),
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 12. aprīļa paziņojumu “Eiropas Savienības un Vidusjūras reģiona valstu partnerattiecību desmitā gadadiena — darba programma risināmo uzdevumu noteikšanai nākamajiem pieciem gadiem” (KOM(2005)0139),
- ņemot vērā Komisijas 2004. gada 12. maija paziņojumu par Eiropas kaimiņattiecību politiku un tās rīcības plānu ES–Tunisija (KOM(2004)0373), kas stājas spēkā 2005. gada 4. jūlijā;
- ņemot vērā Padomes 2004. gada jūnijā pieņemtās pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvju aizsardzību;
- ņemot vērā Padomes priekšsēdētāja un Komisijas paziņojumus 2005. gada 13. decembra debatēs par cilvēktiesībām Tunisijā;
- ņemot vērā 2006. gada 14. februārī pieņemto ziņojumu par klauzulu attiecībā uz cilvēktiesībām un demokrātiju Eiropas Savienības nolīgumos⁴;
- ņemot vērā pasākumus, ko Padomes prezidentūras veikušas no 2005. gada septembra līdz 2006. gada maijam;
- ņemot vērā, ka 2006. gada 1. aprīlī Tunisija tika iecelta par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu parlamentārās asamblejas priekšsēdētāju;
- ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu parlamentārās asamblejas politiskās komitejas 2006. gada 7. jūnija sanākumi;

¹ Pieņemtie teksti, P6_TA(2005)0368.

² Pieņemtie teksti, P6_TA(2005)0525.

³ OV L 97, 30.3.1998., 2. lpp.

⁴ Pieņemtie teksti, P6_TA(2006)0056.

- ņemto vērā Tunisijas ievēlēšanu ANO Cilvēktiesību padomē un tās saistībās cilvēktiesību jomā;
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,
- A. tā kā atbilstīgi ES un Tunisijas asociācijas nolīguma 2. pantam un rīcības plānam saistībā ar Eiropas kaimiņattiecību politiku, Tunisijas cilvēktiesības ir ļoti svarīgs Eiropas Savienības un Tunisijas attiecību faktors;
 - B. atgādinot šajā sakarā, ka Tunisija ir apņēmusies savā rīcības plānā veicināt demokrātiju un pamatbrīvību ievērošanu atbilstīgi starptautiskajām konvencijām un ka saistību īstenošana ir būtisks ES un Tunisijas attiecību attīstības faktors;
 - C. tā kā trīs tajā pašā dienā izteiktās Komisijas prasības nekavējoties atbrīvot Eiropas finansējumu, kas piešķirts pilsoniskās sabiedrības projektiem, tiesu sistēmas reformas īstenošanai un cilvēktiesību apakškomitejas izveidei;
 - D. tā kā šajā sakarā vienīgais Komisijas sasniegtais rezultāts bija konvencijas noslēgšana par tieslietu reformas finansējumu;
 - E. tā kā likumā, ar kuru nodibina Augstāko advokātu institūtu, ko paredz šī konvencija, Tunisijas parlaments pieņēma 2006. gada maija sākumā, netika ņemti vērā konsultāciju rezultāti ar advokātu biedrību un tā kā ANO speciālais ziņotājs par tiesnešu un advokātu neatkarību joprojām nav saņēmis Tunisijas valdības ielūgumu;
 - F. tā kā satraukts par 2006. gada 27. un 28. maijā paredzētā Tunisijas Cilvēktiesību līgas kongresa aizliegšanu un spēka pielietošanu un vardarbību pret cilvēktiesību aizstāvjiem un starptautiskajiem novērotājiem;
 - G. tā kā Tunisijas Cilvēktiesību līga ir pirmā Āfrikas un arābu valstu cilvēktiesību līga un viens no neatkarīgas pilsoniskās sabiedrības pīlāriem Tunisijā;
 - H. tā kā situācija saistībā ar cilvēktiesībām Tunisijā joprojām rada bažas un ka tie pasākumi, ko līdz šim veikusi Padome un Komisija skaidri parādīja to robežas;
 - I. tā kā Tunisija kopš 2006. gada 1. aprīļa pilda Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu parlamentārās asamblejas priekšsēdētājas pienākumus un ka šai valstij tā ir liela atbildība demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanā atbilstīgi Eiropas un Vidusjūras valstu partnerattiecībām;
 - J. tā kā atgādinot Tunisijas nozīmi Eiropas un Vidusjūras reģiona miera, uzplaukumu un demokrātijas telpas veidošanā,
1. atgādina, ka Tunisiju un Eiropas Savienību kopš 1998. gada saista ES un Vidusjūras reģiona valstu asociācijas līgums, kura 2. pantā ir cilvēktiesību klauzula, kas ir būtiska šā līguma sastāvdaļa;
 2. izsaka nožēlu par to, ka situācija cilvēka brīvību un tiesību jomā Tunisijā joprojām rada

bažas un prasa Tunisijas valsts iestādēm pildīt savas starptautiskās saistības;

3. sagaida no Tunisijas valsts iestādēm paskaidrojumus par Tunisijas Cilvēktiesību līgas kongresa aizliegšanu, kā arī par vardarbību pret cilvēktiesību aizstāvjiem un Tunisijas tiesnešiem;
4. prasa Padomes prezidentūrai izstrādāt publisku deklarāciju par Tunisijas Cilvēktiesību līgas kongresa aizliegšanu kā arī par vardarbību pret cilvēktiesību aizstāvjiem un Tunisijas tiesnešiem un advokātiem;
5. atkārtoti pauž savu prasību Padomei un Komisijai organizēt asociācijas padomes sesiju, lai diskutētu par situāciju cilvēktiesību jomā Tunisijā;
6. šai sakarā prasa Padomei un Komisijai veikt visus nepieciešamos pasākumus attiecībā uz Tunisijas valsts iestādēm, lai atbrīvotu līdzekļus, ko Eiropas Savienība piešķirusi pilsoniskās sabiedrības projektiem; kā arī lai tiktu atbrīvots advokāts *Mohammed Abbou*, prasa, lai Tunisijā pilnībā tiktu nodrošināta cilvēktiesību aizstāvju darbība, atbilstīgi ES pamatnostādnēm šajā jomā;
7. prasa Eiropas Komisijai likt lietā visu, lai tieslietu reformas projekts nodrošinātu tiesu varas neatkarību un tiesnešu darbības brīvību; vienlaicīgi prasa Tunisijas valsts iestādēm uzņemt ANO speciālā ziņotāju tiesnešu un advokātu neatkarības jautājumos;
8. uzskata, ka pašreizējā reformu īstenošana jāuzskata par prioritāti Eiropas Savienības un Tunisijas partnerattiecībās un tai ir jābūt nozīmīgam faktoram Eiropas Savienības un Tunisijas attiecību turpmākajā veidošanā;
9. prasa, lai darbu Eiropas un Vidusjūras valstu parlamentārajā asamblejā atvieglotu labāka sadarbība ar Tunisijas prezidentūru cilvēktiesību ievērošanas aspektā un sagaida jūtamu uzlabojumu šajā jomā; īpaši ņemot vērā nākoši Eiropas un Vidusjūras valstu parlamentārās asamblejas plenārsēdi;
10. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī Tunisijas valdībai un parlamentam, kā arī Eiropas un Vidusjūras reģiona parlamentārās asamblejas birojam.